

Sessizlik

– yankı · 30 Temmuz 2022

buğulu ince bir yapıdan geçiyorumsiyah entareli yaşlı bir kadın
elindeki ruhu üflüyor üzerime
ellerim kilitli,ellerim soğuk
uzaktan seyrediyorum ,
yanık bugday tanesi kokusu
suyla karışmış bulut gibi
bir ruh hayat buluyor,
kokusmuş bedende
kör olurken görmeye başlıyor insan
sıcak nefes ,nefesim oluyor
gözlerim tavanda
bilirler bu yoldan gidenler
iğneler canını acıtıyor
karanlık odalar ,perdelenmiş etraf
acı çektiğimi görmeyen bu insanlarda kim
kimin bu bedenime izinsiz dokunan eller
bir buğulu yapının içinden geçiyorum
kaldırım gibi sert ayaklarım
ellerim buzdan mermer
bir ruh üflüyor bedenime
yaşlı bir kadın, elinde ruh taşıyan
göğsümde acı bir ağrı var
acı bir ses
buğulu ince bir yapıdan geçiyorum
eller hissediyorum bedenimde
bırakmak istemeyen eller
çürük et yığını bedenim
parçalanıyor, kesiliyor , dökülüyor sanki
bir söz söylense
bir geçebilsem ...
bir gidebilsem bu diyardan
ötelere ,uzaklara
varlığım hayat bulacak
ben ben olacaktım gibi...